

Kirpiğinde Cam Var Mı?

– Büşra · 24 Nisan 2012

Burun sızlattığı sürece kıymetlidir gözyaşı,

Boşa akan yaşın kirpik uzatmaktan başka bir işi yok...

Kaç kişiyi uğurlarsan uğurla! Sadece otobüs camından sana el sallayanı özleyeceksin....

Ne sevebileceksin ondan gayrı, ne karanlık hayalinden bir nefes ötelere kaçabileceksin...

Gözünün geceye baktığı ışığa yıldız olacak zaman zaman,

Ocağın karında parmağının ucunu uyuşturanda odur, ağzından buhar olup havaya karışanda; geç olsa da fark edeceksin...

Çocuklar büyüteceksin Nisan'ın yağmurunda, tohum gibi uzayacaklar boy boy... Her su verişinde bir "nadas" eksikliğini yası başlayacak o bomboş kalan sahipsiz yüreğinde...

Bir "Kürt Şehri" 'ne yolculuk yapınca Türk'ü özleyeceksin, Ege'ye varınca Kürt sesi duymak isteyeceksin, başını eğeceksin. O denizin alaca mavisinde alabildiğine O'nu göreceksin! Susamışlığına yudumları katarken tıpkı sahra tanesi ufak bir toprak misali; aslında sadece O'nu özlediğini yıkım yıkım yıkılarak fark edeceksin...

Susacaksın çocuk! Çokça susacaksın, defalarca kelimelere forsa tutsaklığı yapacaksın ve her kelimenin öksüzlüğünde O'na susayacaksın.

Ali' nin Ayşe' ye aşkı avutmayacak çocuk kalan parçanı, "Aşkır işte, varsın gitsin... " desende; yastığına konuşacak gözünün kapısını hızla çarpıp canhıraşça gözlerini hınca hınç terk eden gözyaşları...

Avutma kendini ve unutma her çaresizliğe katlanışın çok boş gereksiz aslında! Çünkü bilmelisin ki; Dünya her daim dönecek. Sen vapurdan ineceksin trene bineceksin denizle gök ağaçla yağmur karışacak sızına sonra buna hava değişimi diyeceksin. Bir beyaz güvercin gelecek omzunda "iki nefes" almaya, sen tek nefeste su bekleyen güvercine selam vermek yerine O'nu soracak O'ndan sual edeceksin..

Islakken kavanoza koyarsan kıymeti vardır mezardan çalıp getirdiğin toprağın! Kuruyup çatlarsa çiçeğine yazık edersin 1 ölüye "1yenisini" ekerlesin.

Seni Seviyorum diyebiliyorsan kıymeti vardır konuşmanın, yoksa kelimelere ihanet edersin.

Ve sen de sanma ki çok farksız çok başkasın! Hem yolcu misali hem yaralı menekşesin biri tek kalmış koca baharsız aç ve yanlısız...

Ne üşümene sebep var, ne ısınıp büyümene.

Sarmayacak seni hiçbir toprak çünkü ölüm değmez senin filizine. Ölürsen üzülmez seni seven el ama tasalanma menekşe;

Bulut sana ağlar, topraklar ardından uzun uzun bakar yanar ve elbet kanar.

Bir umut, " O bu gece güneş olup bana gelirse ", Bu dünya dönmekten cayar, bir fidan Aralık'ta

yeşil yaprak açar!..

Allahım! Büyümesin mi bu çocuk artık?!
Tasalanma sevgilim bu çocuk sensizde yaşar.

Yürüyorsan kıymeti var ayaklarının.. Yorganda ısınan ayağın sadece tırnağı uzar...
Ve sen arkadaş... Sevmeyi biliyorsan eğer kıymeti ağır yaradılmanın, nefret sadece cefa yapar...
Saçınsa hem yorulur hem kaçır hem de beyazlar beyazlar beyazlar...
Susuşlarına ortak arama sakın ha sakın!
Gittiğin yolda şoför sana kırgın, ağacı da bilirsin işte.. O' da göğe küskün!..
Avucun üşürse kolyeni kucakla, medet belki demirdedir;
Boynun eğer kolyeni ısıtmışsa kıymetlidir. Boşa taktığın kolye sadece göz alır, dil susar....

Aşk; bir varken bir yokmuş diye başlar. Senin yüreğine kudretli bir mana mülteci gelip kapıyı çalarsa o zaman yüreğin 1' e 2 katar... Biri sen olursun diğeri ya bir isimdir ya tümce yada edilgen bir belirtili nesne!

Ağlamak geliyor ya kapıya hal- bu – ki ağlayamadın;
Aynalara sığındın yolcu, dedi ki;
Kirpiğinde cam var-mış-!
Mana iş bu değil ki gözyaşı kirpiğin ucunda;
Bilmelisin ki deryanın kökü kalbinin avucunda... Dokunsan ağlar cam batsa kanamaz ama kirpiğine dokunsan güler cam batsa kanar... Ne anladığında karı payı yok yazanın yapanın ve hatta oyunları kuranın! Nasılsa her bitişin en ortak adı "SON"... Sadece o kadar...